

τοῦ ἡμετέρου, ἐπλησίασαν δὲ καὶ πάλιν τὰ ἰδικά μας σκάφη τόσον πρὸς τὰ στενὰ τῶν Δαρδανελλίων, ὥστε ὀλίγον εὐστοχωτέρα ἂν ἦτο ἢ σκόπευσις τῶν φρουριακῶν τηλεβόλων αἱ ζημίαι μας θὰ ἦσαν ἀνυπολόγιστοι.

Τὴν περίλαμπρον αὐτὴν νίκην ἐπληρώσαμεν καὶ πάλιν δι' ἐντελῶς ἀσημάντων ζημιῶν τοῦ ἀτρομήτου «Ἀβέρωφ» καὶ διὰ τοῦ τραυματισμοῦ ἑνὸς μόνον ναύτου, τοῦ σαλπικτικοῦ Ἀγγελῆ. Τοῦναντίον αἱ ζημίαι τοῦ τουρκικοῦ στόλου ὑπῆρξαν σημαντικαί. Ὁ «Μπαρμπαρόσας» ὑπέστη τοιαύτας βλάβας, ὥστε ἔπαυσε πλέον νὰ θεωρῆται πλοῖον μὲ μαχητικὴν ἀξίαν. Τὸ «Τουργούτ Ρεῖς» ἐπίσης ἐπεσκευάζετο ἐπὶ μῆνας, χωρὶς νὰ ἦναι βέβαιον ἂν θὰ κατώρθωνε νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν προτέραν του μαχητικὴν κατάστασιν. Καὶ τὰ ἄλλα δὲ πλοῖα ἀποσυρθέντα εἰς τὸν Ναγαράν ἐπεδόθησαν εἰς θεραπείαν τῶν πληγῶν των, μακρὰν παντός βεβήλου βλέμματος, διότι ἀπηγορεύθη εἰς πλοῖα καὶ εἰς ἰδιώτας νὰ διέρχωνται ἐκεῖθεν. Τέλος ὑπερτετρακόσιοι ἄνδρες ἐπλήρωσαν διὰ τῆς ζωῆς των τὴν δευτέραν καὶ τελευταίαν ταύτην ἀπόπειραν τῆς ἀρμάδας.

Διὰ τῆς ναυμαχίας αὐτῆς ὁ ἀγὼν κατὰ θάλασσαν ἐκρίνετο περιλάμπρως ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων, ὁ δὲ ἐλληνικὸς στόλος ἀπέμεινε πλέον ὀριστικῶς κύριος τοῦ Αἰγαίου, ἐξασφαλίζων τὸν συμμαχικὸν ἀγῶνα διὰ τοῦ ἀποκλεισμοῦ τῆς μεταφορᾶς στρατευμάτων ἀπὸ τὴν Μικρὰν Ἀσίαν.

Ἀπὸ τὰ φαιδρὰ τοῦ Βαλκανικοῦ πολέμου

Ἡ Ἀδριανούπολις εἰς τὸ ὀδοντοῖατρεῖον τοῦ Λονδίνου

Ὁ Κιαμὴλ. — Αὐτὸ τὸ δόντι, τζάνουμ, μοῦ πόνεσε πολύ.

Ὁ Τζῶν. — Ἐπρεπε νὰ σοῦ τὸ βγάλω γιὰ νὰ γλυτώσης τὰ ἄλλα...